

VALMIERAS PILSĒTAS PAŠVALDĪBA
**VALMIERAS VĀJDZIRDĪGO BĒRNU
INTERNĀTVĪDUSSKOLA - ATTĪSTĪBAS CENTRS**

Reģistrācijas Nr.LV90000043403, juridiskā adrese: Lāčplēša iela 2, Valmiera, LV-4201

Izglītības iestādes reģistrācijas Nr.2520901175, iestādes adrese: L.Paegles iela 5/7, Valmiera, LV-4201
Tālrunis 64222475, fakss 64207666, e-pasts: vvbis_ac.kanc@valmiera.edu.lv, www.valmiera.lv

Valmierā

22.09.2011. Nr.18/1-11/11/90

**Valmieras vārdzirdīgo bērnu internātvīdusskolas – attīstības centra darbinieku
vēstule Latvijas Republikas prezidentam Andrim Bērziņam**

Godājamais prezidenta kungs!

Valmieras vārdzirdīgo bērnu internātvīdusskola - attīstības centrs ir vienīgā skola valstī, kurā vārdzirdīgi bērni saņem pamatizglītību un vidējo izglītību. Skolā ir arī pirmsskolas izglītības grupa bērniem ar dzirdes traucējumiem un speciālās klases bērniem, kuriem ir ne tikai dzirdes traucējums, bet arī garīgā atpalcība. Visās klašu grupās ir izstrādātas mācību un audzināšanas programmas, kuras atbilst surdopedagoģijas prasībām, ar bērniem strādā pedagogi, kuri ir ieguvuši surdopedagoģa izglītību. 2010. gadā skola tika akreditēta uz 6 gadiem. Akreditācijas komisija skolas darbu novērtēja atzinīgi. Pedagogi strādā ar lielu atbildības sajūtu, lai vārdzirdīgais skolēns ne tikai iegūtu izglītību, bet arī justos savā skolā kā mājās. Skolā ir internāts, lielākā daļa skolēnu dzīvo skolā visu nedēļu, viņiem tiek dota iespēja piedalīties dažādos ārpusstundu pasākumos, interešu pulciņos, lai pilnveidotu savas prasmes. Skolā strādā atbalsta personāls, kurš palīdz risināt dažādas problēmas. Liela uzmanība skolā tiek pievērsta skolēnu integrācijai sabiedrībā. Skola darbojas kā attīstības centrs – metodiķi izbrauc uz skolām un sniedz palīdzību pedagogiem, kuru klasēs mācās izglītojamie ar dzirdes traucējumiem, tiekas ar vecākiem, izglīto tos.

Valsts pedagogu izglītošanai ir devusi finansējumu, pedagogi ir ieguldījuši savus līdzekļus, lai iegūtu surdopedagoģa izglītību, lai ar pilnu atdevi un zināšanām varētu strādāt skolā bērniem ar speciālām vajadzībām.

21. septembrī saņēmām datus par finansējumu no septembra līdz decembrim 2011.gadam. Valsts budžeta mērķdotācija skolas uzturēšanas izdevumiem ir samazināta par 52%. Pašreizējie Ministru Kabineta noteikumi un likumdošana to neparedz. Vai ar to būtu

Jāsaprot, ka valsts arvien mazāk rūpēsies par cilvēku ar speciālajām vajadzībām izglītošanu, ka šie cilvēki tiek “nostumti malā”, tāpēc ka neprot tik pamatoti cīnīties par savām tiesībām (daudzi bērni nāk no ģimenēm, kur arī abi vecāki ir ar dzirdes traucējumiem)? Ļoti skarbi tas skan, bet – vai tas ir genocīds pret speciālajām skolām? Vispārizglītojošajām skolām (vismaz tā tas ir Valmierā) finansējums samazināts nav.

Saprotam, ka valstī darbojas princips – nauda seko bērnam. Vai tas ir attiecināms arī uz speciālajām skolām? Tad jau iznāk, ka varam nonākt līdz pilnīgam absurdam – mums jācenšas palielināt skolēnu skaitu speciālajās skolās.

Jāsaprot:

- ka šādiem bērniem ir jāpievērš īpaša uzmanība gan izglītošanas, gan audzināšanas procesā;
- ka nebūs iespējama 100% integrācija vispārizglītojošās skolās (to pierāda pieredze gan Eiropas, gan citās valstīs), šādu atzinumu izteica arī akreditācijas komisija. Spriedums, ka skolēnus ar speciālajām vajadzībām varēs integrēt vispārizglītojošajās skolās, izmantojot katram no viņiem palīgskolotāju, ir nepamatots (varbūt tas ir finansiāli izdevīgi, bet – vai tad tomēr galvenais nav cilvēks? Varbūt šiem ierosinātajiem vajadzētu atbraukt un tikties ar pedagogiem, skolēniem, vecākiem);
- ka ir un būs nepieciešami izglītoti pedagogi, kuri strādā ar bērniem ar speciālām vajadzībām.

Gandarījums par darbu ir tikšanās ar bijušajiem skolēniem, kuri atzīst, ka skola viņiem devusi ļoti daudz gan izglītībai, gan dzīvei. Bet ar šo gandarījumu tomēr nepietiek, lai pedagogi varētu veikt savu darbu bez stresa par izdzīvošanas un sevis pilnveidošanas (tas ir nepieciešams, lai varētu pilnvērtīgi strādāt, dot bērniem pēc iespējas vairāk) iespējām. Pedagogi par darbu saņem minimālo samaksu (255. - Ls par likmi + 20% piemaksu par darbu specifiskos apstākļos, ja ir 10 gadu darba stāžs). Ļoti darbietilpīgs ir gan mācību stundu, gan audzināšanas stundu sagatavošanas process, jo mācību materiāls ir jāpielāgo skolēnam ar speciālām vajadzībām.

Mēs ļoti ceram, ka mūsu valstī nesāks darboties princips “nauda seko skolēnam ar speciālajām vajadzībām” - jo vairāk šādu skolēnu, jo lielāks finansējums. Ļoti ceram, ka Latvijā tiks dota iespēja pilnvērtīgi attīstīties ikvienam cilvēkbērnam.

Mēs izprotam situāciju valstī, bet valsts, kura vēlas attīstīties, vispirms domā par izglītību un cilvēkiem (pedagogiem), kuri to dod bērniem (arī ar speciālām vajadzībām).

Mēs (apakšā parakstījušies skolas darbinieki) vēlamies saņemt atbildi uz šo jautājumu. No pašvaldības esam saņēmuši atbildi, ka finansējumu speciālajām skolām nosaka un sadala Izglītības un Zinātnes Ministrija.

Pielikumā:

1. Valmieras vārdzirdīgo bērnu internātvidusskolas – attīstības centra darbinieku paraksti uz __ lp.

Direktors

A.Tauriņš